

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2013/2014

Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce) posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Jozef Mrva

Název práce: Monumet/Antimonument

Posudek:

Je-li skladník romantik, je pro něho práce s předměty životním inventářem. Platí to i v případě, že se jedná o každodenní samozřejmosti. Nikdy se nestane, že by ze svého skladiště předmět nadobro vyloučil. Pokud je však materialistou, bude je přetvářet tak dlouho, dokud ve skladu přestanou překážet nebo zcela zmizí. Vzal jsem tedy práci skladníka a na smluvený čas jsem dorazil na místo, kde mne čekal nástup do nové práce. Pan Jozef už tam stál a čekal až k němu z dálky dorazím. Seznámení bylo letmé a ploché, proto jsem nedočkavě přešlapoval na místě a čekal, až pan Jozef vytáhne klíče a postaví mne před pořádný úkol. Protože jsem nechtěl otvírat jiná témata, zvědavě jsem se přeptal, kdy se vydáme na místo a jaké věci zde budou uskladněny? Pan Jozef se ani nehnul a utrousil na otázku velmi skladnou odpověď. Dotaz na budovu vlastně vůbec nekomentoval, jako by na ni nazáleželo. Na druhou stranu o předmětech k uskladnění už byl sdílnější. Pověděl mi o svých zkušenostech s kartónem a plánech. V monologu pokračoval a já se v něm nořil do stále hlubší a spleťtější geometrické sítě. Začal jsem rovnou vše skládat, bez ohledu na to, že skladiště ještě nemáme. Jozef mi dal v rozhovoru do rukou jako první předmět velký osmistěn. Znovu upozornil na použitý materiál, ale k tomu já se chovám navísovost uctivě. Přesto Jozef trvá na tom, že ten katrón hraje ještě bohatší roli. Já mu takové názory samozřejmě neberu, jen ze zkušenosti vím, že málo co je tak vybroušené, jako zrovna použití kartónu. Ale tomu už tak u zaměstnavatelů bývá, nejdůležitější mluví o samozřejmostech. V duchu jsem si proto uchopil ten osmistěn a umístil jej tak, aby prozatím nepřekážel. První předmět se vždy umísťuje nejhůře. Jozef pokračoval v podávání dalších a dalších předmětů a to, co mi zatím nemohl podat, mi kreslil prstem před nosem. Často prolínal své předměty se vším, co mu je pomohlo přiblížit asociaci, po které toužil. Tedy pokud onou asociací byla úvaha o skladišti. Jeho geometrie byla specifická tím, že byla zmatená. Právě tato skutečnost pro mne byla to nejzajímavější na celé té práci. Zmatená geometrie je krásná. Potřebuje však k životu jednu nezbytnost, a to důvěru. V takovémto případě funguje důvěra jako šém. Většina předmětů, které mi Jozef podal, však zatím nestála, jak se říká „pevně na nohou“. Přestože mají tvar, také způsob, materiál i Jozefa, tak co se to sakra děje? Naštěstí pryč na místo důvěry přichází rovnou záchrana. Ano, přesně tak zaměstnavatel většinou uvažuje. Nohy by neměly poskytnout nové a vyřešené tvary, ale Platón. Tak teď nevím, proč mi to pan Jozef neřekl dřív. Jestli o tom od počátku věděl, tak to možná neví ani on sám. Jestli jej ta záplata napadla na poslední chvíli, tak to chce ještě záplatu na záplatu. Dnes se však není čemu divit, třeba mu to i někdo poradil? Nejen že mimo jiné mne nutí věci znovu a znovu za pochodu přeskládat, ale dokonce mám pocit, že si není jist, jaké předměty ve skladišti nakonec bude nebo chce mít. Podobně je na tom se vztahem k samotnému skladišti. Proto se pane Jozef budeme muset rozloučit. Práci u vás hodnotím B.

Otázky autorovi práce: Viz. text oponentury výše.

Návrh hodnocení: B

Vypracoval(a): MgA. Vojtěch Vaněk

Datum: 11. května 2014

Podpis: